

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΓΟΣ Α΄.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΦΥΛ. Γ΄.

ΟΙ ΚΟΠΤΑΙ.

Οἱ ἐν Αἰγύπτῳ Κόπται θεωροῦνται παρὰ πάντων ὡς πραγματικοὶ ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων. Κόπτης ἐν τῇ κοπτικῇ γλώσσῃ σημαίνει Αἰγύπτιος. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ Κοπτικὴ, ἦν μόνον οἱ σημερινοὶ Κόπται νοοῦσιν, εἶναι ἡ γλῶσσα τῶν ἀρχαίων τῆς Αἰγύπτου κατοίκων. Καὶ ναί, μὲν εἶναι σήμερον διεφθαρμένη ἡ γλῶσσα αὕτη, καθὼ ἀπὸ ἑκατονταετηρίδων πολλῶν μὴ γραφομένη πλέον, ναί μὲν ἐξέπεσεν εἰς τὸν βαθμὸν διαλέκτου, καθόσον ἐκ παραδόσεως διετηρήθη ὑπὸ σωματείου εὐαριθμοῦ, καὶ τούτου τῆς ἐσχάτης κοινωνικῆς τάξεως, ἀλλ' ὅπως δὴποτε ἡ γλῶσσα αὕτη εἶναι γνησία θυγάτηρ τῆς γλώσσης τῶν ἀρχαίων αἰγυπτίων, οἱ δὲ Κόπται γνησιοὶ ἐκείνων ἀπόγονοι.

Ἐὰν σπουδάσωμεν τὴν φυσικὴν τῶν Κοπτῶν κατάστασιν καὶ τὰ ἰδιαιτέρα αὐτῶν ἔθιμα καὶ ἥθη, δὲν δυνάμεθα ν' ἀμφιβάλλωμεν ὅτι τοσαῦται ὑπάρχουσι φυσικαὶ καὶ ἠθικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ αὐ-

τῶν καὶ τῶν λοιπῶν τῆς χώρας κατοίκων, ὥστε ἀνάγκη νὰ διακρίνωμεν αὐτοὺς, ὡς διακρίνωμεν τοὺς Ἰσραηλίτας, τοὺς Βεδουίνοὺς καὶ τοὺς κυρίως Τούρκους.

Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι οἱ σημερινοὶ Κόπται εἶναι τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ἀπόγονοι, δεόν ν' ἀνατρέξωμεν εἰς τὴν ἱστορίαν.

Κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀμῆς τῆς Αἰγύπτου ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας διηρεῖτο μεταξὺ δύο κυρίων τάξεων, τῆς Στρατιωτικῆς καὶ τῆς Ἱερατικῆς, ἐκαστῆς αὐτῶν ὑπερτερούσης κατὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἑτέραν ἀναλόγως τῶν περιστάσεων ἢ τῶν προσώπων. Ἀφαιρουμένων τῶν δύο τούτων κυρίων τάξεων, τὸ λοιπὸν τοῦ πληθυσμοῦ ἦτο λαός. Ἀλλ' ἡ τάξις τῶν ἱερέων ἐν πάσει περιπτώσει ἔχαιρε τὸ προνόμιον, ἢ μᾶλλον τὸ δικαίωμα, τοῦ ἀνατρέφειν τὸν λαόν. Ἐξ ὅσον δὲ δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν, οἱ ἱερεῖς ἐδίδασκον μὲν πᾶσαν συλλήβδην τὴν παιδείαν, ἀλλὰ διακεχωρισμένην εἰς διαφόρους κλάδους. Ἐκαστὸν μαθητὴν

εδίδασκον ειδικῶς τὴν γνῶσιν, δι' ἣν εἶχεν ἰδιαιτέραν κλίσιν, ἢ ἐκείνην εἰς ἣν ἐνόμιζον οἱ ἱερεῖς ὅτι ὁ μαθητὴς θὰ διέπρεπε. Καὶ οὕτως οἱ διδασκόμενοι καθίσταντο ειδικοί καὶ τέλειοι εἰς τὸ εἶδος ἐκεῖνο, κατὰ τὰ λοιπὰ μένοντες καθ' ὀλοκληρίαν ἀμαθεῖς.

Ὁ τρόπος οὗτος τῆς διδασκαλίας εἶχε σκοπὸν πολιτικόν. Διανεμομένης τῆς παιδείας εἰς τεμάχια, ὁ λαὸς ἔμενε πάντοτε ἁμαθὴς, πᾶσα δὲ σοφία καὶ γνῶσις ἔμενε εἰς τοὺς ἱερεῖς, οἵτινες κατεῖχον οὕτω τὸ μονοπώλειον τῆς παιδείας.

Ἐκτὸς τούτου οἱ ἱερεῖς, διδάσκοντες, ἐνεστάλαζον εἰς τὰς ψυχὰς τῶν νέων εἶδος τι ἀδιαφορίας, εἶδος ἀπαθείας τοιαύτης διὰ πᾶν εἴ τι ὑπῆρχεν ἐκτὸς τοῦ κύκλου τοῦ διδασκομένου μαθήματος, ὥστε οὐδεὶς συνελάμβανε ποτε τὴν ἰδέαν νὰ ἐξεῖλη τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ τροχιάς. Ἐκαστος ἦτο εὐχαριστημένος διὰ τὰς εἰδικὰς γνώσεις του καὶ εἰς αὐτὰς κατηνάσκει τὸν βίον του. Πρόσδε οἱ ἱερεῖς ἐπέβαλλον σύστημα ζωῆς τόσῳ ὁμοιόμορφον, ὥστε ἀπαξάπαντες οἱ μαθητευόμενοι ἄλλην δὲν εὕρισκον εὐχαρίστησιν, ἢ τὸ νὰ φέρωνται ὡς ἀδελφοὶ μεταξύ των καὶ νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς τέκνα μιᾶς μητρὸς, τῆς ἱερατικῆς δηλονότι τάξεως, παρ' ἧς ἅπαντες ἐγαλακτοτροφῆθησαν. Οἱ ἱερεῖς ἐκεῖνοι ἦσαν λοιπὸν οἱ Ἰησοῦται τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου.

Διὰ τῆς διδασκαλίας ὅθεν τῶν ἱερέων ἐμορφώτο καὶ ἡ λογιστικὴ τάξις. Ἡ τάξις αὕτη, συνισταμένη ἐκ λογιστῶν,

οἰκονομικῶν ὑπαλλήλων, καταστιχογράφων κτλ. θὰ ἦτο βεβαίως ἢ πολυαριθμοτέρα, καθόσον πάντες γινώσκομεν ὅτι εἰς πᾶσαν Κυβέρνησιν τοιαύτη τάξις εἶναι λίαν ἀναγκαία. Ἐκάστη πόλις, ἕκαστη κώμη, ἕκαστον χωρίον, ἀνάγκη πᾶσα νὰ ἔχη τοιοῦτους δημοσίους ὑπαλλήλους.

Μετὰ τὴν παρατήρησιν ταύτην ἐπιφέρομεν καὶ ἄλλας σκέψεις, αἵτινες θέλουσιν ἐπίσης ἄγει ἡμᾶς εἰς τὸ ἐπιζητούμενον συμπέρασμα.

Ἐν γένει τὸ σωματεῖον τῶν λογιστῶν δὲν καταγίνεται εἰς τὰ πολιτικά, διότι διατελεῖ πάντοτε προσηλωμένον εἰς τὰ κατὰστικά του, εἰς τοὺς λογαριασμούς του, καὶ δι' οὐδὲν ἄλλο φροντίζει ἢ διὰ τὴν ἀντιμισθίαν του κατὰ τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός. Τὸ σωματεῖον τοῦτο εἶναι ἐν τούτοις κάτοχον τοῦ σπουδαιότερου ἀποκρύφου τῆς χώρας ἢ ὑπηρετεῖ, γινώσκει δηλονότι τὴν φύσιν καὶ τὸ ποσὸν τῶν εισοδημάτων τοῦ Κράτους. Τὸν τεῦθεν ἡ τάξις αὕτη ὑποκύπτει εἰς πᾶσαν νέαν Κυβέρνησιν τοῦ Κράτους, ὡς πᾶσα νέα Κυβέρνησις ἢ κατὰκτησις δὲν δύναται ν' ἀποβάλῃ τοὺς τοιοῦτους ὑπαλλήλους τῆς θέσεώς των, διότι γινώσκουσιν οὕτοι καλῶς τὸ παρελθὸν τοῦ Κράτους καὶ δύναται νὰ ὑπηρετήσωσι τελεσφόρως αὐτὸ ἐν τῷ μέλλοντι.

Ἴδου διατί οἱ λογιστικοὶ ὑπαλλήλοι τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου, οἱ τῶν ἱερέων μαθηταί, ἔμενον ἀείποτε εἰς τὰς θέσεις των ὑπὸ διαφόρους κυβερνήσεις. Πᾶσαι αἱ κυβερνήσεις ἐξηκολούθησαν λοιπὸν ἕκτοτε τηροῦσαι αὐτούς, διότι εἶχον αὐ-

τῶν ἀνάγκην· οὗτοι δὲ ἐξηκολούθουν μένοντες ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ, ἅτε δεόμενοι ἄρτου.

Ἐπῆλθον ἔπειτα αἱ ἐπιδρομαὶ τῶν ξένων φυλῶν ἐν Αἰγύπτῳ, αἵτινες ἐνεκατεστάθησαν ἐδῶ συστήσασαι ἰδίαν κυβέρνησιν καὶ νέαν θρησκείαν. Οἱ ἐπιδρομεῖς οὗτοι ἀγνοοῦντες τὴν γλῶσσαν τῆς κατακτηθείσης χώρας, καὶ μὴ κατέχοντες τὸν τρόπον τῆς ἐν ἐνεργείᾳ διαχειρίσεως, οὐδένα ὑπαλλήλον ἠδύνατο ν' ἀπολύσωσιν, ἦττον δὲ πάντων τοὺς λογιστικούς.

Ἴδου τὸ πρῶτον βῆμα τὸ συντεῖναν εἰς τὸ νὰ ζήσῃ καὶ ἀποκατασταθῇ προνομιοῦχος σωματεῖον ἢ τάξις αὕτη, ἣτις νοήσασα ὅτι ἐκ τῶν κατακτητικῶν φυλῶν τῶν ἐπερχομένων ἀλληλοδιαδόχως, πιθανόν ποτε νὰ μείνη τις ἐξ αὐτῶν διὰ παντὸς κυρίαρχος τῆς χώρας καὶ νὰ καταστῇ ἢ ἐπικρατεστέρα, (ὡς καὶ πράγματι συνέβη) συνεμάχησαν πρὸς ἀλλήλους, συνέσφιγξαν πλειότερον τὰς σχέσεις των, ἐνυμφεύοντο μεταξύ των, ὁμοιομόρφως ἀνέτρεφον τὰ τέκνα των, ὅπως ταῦτα ἀναδειχθῶσιν οἱ διάδοχοί των ἐν τῇ λογιστικότητι τοῦ κράτους, καὶ οὕτως ἀπετέλεσαν φυλὴν ἰδιάζουσαν.

Τῷ ὄντι, τοὺς λογιστικούς τούτους ὑπαλλήλους εὔρον οἱ Πέρσαι καὶ ἀφῆκαν εἰς τὰς θέσεις των, ὡς ἐπραξαν ἔπειτα οἱ Μουσουλμάνοι, μετ' αὐτούς δὲ οἱ Μαμελοῦκοι καὶ τέλος ὁ Μεχμέτ Ἀλῆς καὶ ἡ δυναστεία του. Οἱ λογισταὶ οὗτοι ὑπῆρχαν πάντοτε οἱ αὐτοὶ τέκνα δηλαδὴ τῶν τέκνων τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων λογιστικῶν ὑπαλλήλων.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν ἱστορικῶν τούτων γεγονότων, ὑπῆρξε καὶ ἄλλη ἀφορμὴ συντελέσασα εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ λοιποῦ λαοῦ ἀποχωρισμὸν τῶν Κοπτῶν. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Ρωμαϊκῆς κατακτήσεως οἱ Αἰγύπτιοι ἦσαν εἰδωλωλάτραι ὡς πολλοὶ τῶν Ρωμαίων. Ἐπειδὴ δὲ οἱ κατακτηταὶ κατὰ μέγα μέρος ἦσαν Χριστιανοί, εἰσῆγαγον τὸν Χριστιανισμόν καὶ ἐναυῦθα. Τὸ σωματεῖον τῶν λογιστῶν ἐνεκολπώθη τότε τὸν χριστιανισμόν, καὶ τοι ἡ πλειονότης τοῦ αἰγυπτιακοῦ λαοῦ ἔμεινε εἰδωλωλάτρις.

Κατακτηθείσης τῆς Αἰγύπτου μετὰ τὴν πτώσιν τῆς Ρώμης ὑπὸ τοῦ Ἀμρουγκ, ὁ Αἰγυπτιακὸς λαὸς ἐκὼν ἄκων ἐγκατέλιπε τὴν λατρείαν τῶν Θεῶν καὶ ἐδέχθη τὸν Ἰσλαμισμόν. Τὸ σωματεῖον τῶν λογιστῶν ὅμως, ἔμεινε σταθερὸν εἰς τὸν Χριστιανισμόν καὶ προκαλοῦν τὴν ὀργὴν καὶ τοὺς διωγμοὺς τοῦ Σουλτάνου Οσμάν-Βέν-Γιάχμαχ κατὰ τὸ 1443, δὲν συγκατετέθη ν' ἀρνηθῇ τὸ ὀρθόσκευμά του. Ἄν λοιπὸν οἱ λογισταὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Ρωμαϊκῆς κατακτήσεως εἶχον ἄλλο θρήσκευμα ἀπὸ τὸ τοῦ λοιποῦ λαοῦ, ἔπεται ὅτι ἕκτοτε, καὶ μάλιστα κατὰ τὴν μετέπειτα ἐποχὴν, εἶδει νὰ μείνωσι φυλὴ ἰδιαιτέρα, καθόσον διὰ λόγους θρησκευτικούς δὲν συνῆπτον γάμους μετὰ τῶν εἰδωλωλατρῶν, οὐδ' ἔπειτα μετὰ τῶν Μωαμεθανῶν. Καὶ ἰδού ὅτι οὗτοι ἔμεινον ἀνέκαθεν γνήσιοι αἰγύπτιοι, ἐνῶ οἱ λοιποὶ συναναμιχθέντες μετὰ Περσῶν, Ρωμαίων καὶ Μουσουλμάνων, δεχθέντες δὲ καὶ τῶν τελευταίων τὴν γλῶσσαν, δὲν ἐτήρησαν τὸν ἀρχαῖον αὐτῶν

τύπον, τοῦτο κατορθώσαντες μόνοι οἱ λογισταί, ἤτοι οἱ σημερινοὶ Κόπται.

Ἡ ἔδρα οὕτως εἰπεῖν τῶν Κοπτῶν ἐστὶν ἡ Ἄνω Αἴγυπτος. Ἡ ἀνστροφή των συνίσταται εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἀριθμητικῆς καὶ τῆς ἀλληλογραφίας. Κατέχουσι δὲ πάσα: τὰς δημοσίας θέσεις καὶ τὰς ἰδιωτικὰς ἔτι, τὰς ἀπαιτούσας λογιστικὴν ἰκανότητα.

Ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν ἀνέρχεται εἰς 200,000 περίπου. Εἰσὶ χριστιανοὶ τῆς αἰρέσεως τοῦ Εὐτυχίου (τελευτήσαντος τῷ 421), ἔχουσι δὲ ἐκκλησίας, ὅπου ὁ πληθυσμὸς αὐτῶν τὸ ἀπαιτεῖ. Κυριολεκτικῶς δὲ οὐδὲ Εὐτυχιανοὶ δύνανται νὰ κληθῶσι, καὶ διότι ἡ κατωτέρα τάξις παρεδέχθη πολλάς παραδόσεις καὶ συναξάρια, ἅπερ ἀντιφάσκουσι πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐτυχίου, καὶ διότι οἱ ἱερεῖς αὐτῶν εἰσὶν ἀμαθέστατοι.

Οἱ Κόπται ζῶσιν ἀπομεμονωμένοι τοῦ λοιποῦ πληθυσμοῦ τῆς Αἰγύπτου, μὴ συνάπτοντες γάμους εἰμὴ μεταξὺ των. Δι' οὐδὲν ἄλλο δὲ μεριμνῶσιν ἢ διὰ τὸ ἔργον των, διάγοντες ὀλοκλήρους ὥρας ἐν ὀκνηρίᾳ, ὅτε μὲν καπνίζοντες, ὅτε δὲ ποιοῦντες οἰνοπνεύματος κατάχρησιν.

Διδάσκαλοι τῶν τέκνων των εἰσὶ μόνοι οἱ ἱερεῖς, οἵτινες διδάσκουσι τὴν ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν ἀραβιστί· οὕτως ὥστε ἡ κοπτικὴ γλῶσσα εἶναι σχεδὸν νεκρά, μόνον ἐν τοῖς ναοῖς παρηλλαγμένη ἐναπομείνασα. Αἰτία τούτου ὑπῆρξεν ὁ Καλίφης Ὁθάλεδ, ὅστις ἐν τῇ πρώτῃ ἑκατονταετηρίδι τῆς Μωαμεθανικῆς χρονολογίας, ἀπεχθανόμενος τὴν γλῶσσαν τῶν ἡττηθέντων, ἀπήτησεν ὥστε καὶ

αὐτὴ ἡ Ἑλληνικὴ, ὡς πᾶσα ἄλλη γλῶσσα, ν' ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τῆς ἀραβικῆς, ἣτις ἀπέβη πλέον ἢ γλῶσσα τῆς χώρας.

Τὸ κλίμα τῆς Αἰγύπτου.

Ἡ πανταχοῦ ἐπικρατοῦσα ἀσταςία ἐπίδρασε καὶ ἐπὶ τὸ κλίμα τῆς Αἰγύπτου. Τὸ θέρος δὲν εἶναι πλέον ἀνυπόφορον ὡς ἄλλοτε, ὅτε ἐν μὲν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ τὸ θερμόμετρον ἔφθανε μέχρι τοῦ 39 βαθμοῦ, ἐν δὲ τῇ κάτω μέχρι τοῦ 34. Νῦν συνήθως τὸ θερμόμετρον τὸν χειμῶνα ἐν τῇ κάτω Αἰγύπτῳ φθάνει μέχρι 14—16 βαθμῶν ἄνω τοῦ μηδενικοῦ· τὸ ἔαρ μέχρι 16—24· τὸ θέρος ἀπὸ 22—26, λίαν δ' ἐκτάκτως 28—29· τὸ δὲ φθινόπωρον ἀπὸ 18—24. Ἐν Σιούτ ἀνέρχεται μέχρι τοῦ 31 βαθμοῦ, ἐν Ἀσσουάν δὲ μέχρι τοῦ 36 καὶ κάποτε μέχρι τοῦ 38.

Ἡ θερμοκρασία παραλλάσσει κάποτε κατὰ 3—4 βαθμοὺς μεταξὺ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Ἡ ὀφθαλμία ἐξακολουθεῖ εἰσέτι ἐπιπολάζουσα καὶ οὖσα δυσίατος. Διὰ τοῦτο πολλοὶ, ἰδίως εἰς τὰ χωρία, τυφλοῦνται.

Ὁ Λουδοβίκος Θ'· κατὰ τὸ 1249 ἐπανακάμψας ἐκ τῆς περιοδείας του εἰς Παρισίους, ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ἐξ Αἰγύπτου συμμορίαν ὄφλην τυφλῶν, ὅπερ ἔδωκεν ἀρορμὴν εἰς τὴν σύστασιν τοῦ ἐν Παρισίοις τυφλοκομείου Des quinze-vints.

Ἄλλως τε τὸ κλίμα τῆς Αἰγύπτου ὑπὸ γενικὴν ἔποψιν εἶναι ὑγειεινόν, ὃ δ' οὐρανὸς αὐτῆς αἰθριώτατος. Ἡ πρώτη τῆς Ἡοῦς ἐμφάνισις εἶναι ἐνταῦθα πλειότερον ἢ ἀλλαχοῦ ροδόχρους, ὃ δὲ ἥλιος ἀνατέλλων συνοδεύεται ὑπὸ ἐλαφρᾶς αὔρας ζωογονούσης. Ἐνταῦθα ὁ νότος καὶ ἡ χάλαζα δὲν προσβάλλουσι τὰ πεδιάδας. Πάγοι καὶ χιῶν εἶναι ἀντικείμενα ξένα. Τὸν χειμῶνα δὲ ἔχομεν ἐν Αἰγύ-

πτῳ ὡς τὴν θελκτικωτέραν καὶ μᾶλλον γελοῖσαν ἐποχὴν τοῦ ἔτους. Διότι ἐνθεν μὲν βλέπομεν ἐκτεινόμενον τερπνότερον λειμῶνα, ἐνθεν δὲ πεδιάδα ἀνόφυτον, καὶ ἀλλαχοῦ ὠκεανὸν ἐκ τρυφερῶν στάχυων. Φαίνεται ὅτι ἡ φύσις ἐξελέξατο τὴν Αἴγυπτον ὡς πατρίδα της καὶ ἐν αὐτῇ ἀναπτύσσει θαυμασίως τὰ θέλγητρά της.

Ἐν τῇ κάτω Αἰγύπτῳ ὁ οὐρανὸς ἤρξατο ἐπιδαφιλεύων ἡμῖν ὑετούς, ὅπως φαίνεται, διαψεύση τὸν Πλάτωνα, γράψαντα ὅτι ἡ Αἴγυπτος εἶναι ἡ γῆ τῆς ἀνομβρίας.

Ἐν τῇ μέτῃ Αἰγύπτῳ αἱ βροχαὶ εἰσὶ σπανιώτεραι, ἐνῶ ἐν τῇ ἄνω οὐδέποτε σχεδὸν ἔβρεχει. Ἐν Θήβαις ἅπαξ μόνον ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ψαμμιτύχου καὶ ἐθεωρήθη τοῦτο ὡς τι τεράστιον σύμβημα, οὐτινος μνησάν ἐποίησαντο εἰς τὰ χρονικά των οἱ ἱερεῖς.

Ὁ ἀγαπῶν τὰς ἀρχαιολογικὰς σπουδὰς ἢ ὃ μὴ ἔχων τι νὰ δεσμεύῃ αὐτὸν μετὰ τὴν πατρίδα του, δὲν δύναται νὰ εὖρη καταλληλοτέραν πρὸς διαμονὴν χώραν. Ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου προσκολλᾶται ἄκουσα εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἣτις ἐστὶ γῆ παρέχουσα τροφὴν εἰς ρεμβασμούς καὶ μνημεῖα ἔχοντα νὰ εἰπωσὶ τι εἰς τὴν ψυχὴν σου. Ἐὰν ἡ Ρώμη, κατὰ τὴν ἰδέαν τοῦ Τακίτου, ἦτο ἐπὶ Τραϊανῷ ἢ χώρα τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐλευθερίας, ἡ Αἴγυπτος εἶναι αὐτὸ τοῦτο σήμερον διὰ τοὺς ξένους. Ἐκαστος πράττει ἐδῶ ὅ,τι βούλεται καὶ λέγει ὅ,τι σκεπτεται ἐν πάσει ἐλευθερίᾳ, ἀρκεῖ μόνον νὰ μὴ τυγχάνῃ φίλος τῶν πνευματωδῶν ποτῶν, τὰ ὅποια ἐν Αἰγύπτῳ πολλοὺς αἰεὶ προκαίψαν.

Ἡ ΤΗΣ ΕΚΔΙΚΗΣΕΩΣ ΑΓΑΛΛΙΑΣΙΣ

Διήγημα

(Συνέχεια ἴδε προηγ. ἀριθ.)

— Ἦλθον νὰ σᾶς ὁμιλήσω περὶ σπουδαίων ἀντικειμένων, ταῖς εἶπεν ὁ κ. Προνέτης.

Αἱ γυναῖκες ἠτέρισαν ἀλλήλας μετ' ἐκπλήξεως.

— Περὶ σπουδαίων;

— Ναὶ... καθήσατε καὶ ἀκροασθητέ μου.

Ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ἡ Μαρία ἐκάθησαν δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τοῦ κ. Προνέτη.

— Ἐπάνω κάτω θὰ ἐμαντεύσατε περὶ τίνος πρόκειται.

— Ὅχι, κύριε, ἀπήνησεν ἡ Μαγδαληνὴ.

— Ὄ! ἡμεῖς δὲν ἔχομεν τὸ διορατικόν σας, εἶπε μειδιώσα ἡ Μαρία· ἡ δὲ εἰρωνία της ἦτο τόσο λεπτή, ὥστε ὁ Προνέτης ἐξέλαβεν αὐτὴν ὡς ἔπαινον.

— Ἄ! πονηρά! τὸ βλέπεις ὅτι μαντεύω τὰ πάντα... Ἐ! λοιπὸν θὰ μαντεύσης καὶ σὺ περὶ τίνος πρόκειται, ἀφοῦ σοὶ εἶπω, κόρη μου, ὅτι σήμερον ἦλθε παρ' ἐμοὶ ὁ νέος ἀγινώσκεις... ἕνα μοὶ ὁμιλήσῃ.

— Νέος! εἶπεν ἡ Μαρία, προσποιουμένη ὅτι δὲν μαντεύει, ἀλλ' ἀρχίζουσα νὰ ἐρυθίσῃ. Ποῖος νέος;

— Ὁ Φραγκίσκος.

Ἡ Μαρία ἔστρεψε τὴν ἔδραν της καὶ προσεποιήθη ὅτι παρατηρεῖ ἔξω τοῦ παραθύρου, διότι ἀπέσπασέ τι δῆθεν τὴν προσοχὴν της.

— Ἄ! ὁ Φραγκίσκος! εἶπεν ἔπειτα μετὰ ἔμφαῖνον πλήρη ἀδιαφορίας.

— Μάλιστα... ἀλλὰ δικτὶ στρέφεις ἀλλοχοῦ;... τώρα πάλιν διατί κύπτεις χαμαί;... Ἐλα, ἔλα, δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ αἰδῆσαι τοιουτοτρόπως. Αὐτὸς εἶναι νέος κάλλιστος· γνωρίζω δὲ ἐγὼ τὰ πάντα, ἐπληροφόρηθην τὰ πάντα καὶ ἐμαντεύσα τὰ πάντα... ἐνθυμεῖσαι, Μαγδαληνὴ· ἐνθυμεῖσαι τί σοὶ εἶπον ἅμα ἀφίχθη ἐνταῦθα: «Ὁ Φραγκίσκος καὶ ἡ Μαρία θὰ τελειώσῃ μετὰ τὸ νὰ συζευθῶσι.»

— Δὲν ἐνθυμούμαι.

— Τὸ ἐλησμόνησες, ἀλλὰ σοὶ τὸ εἶπον... Ὁμιλήσα ἔπειτα τοῦ μακαρίτου Ἰακώβου. Ἐ-

ΚΗΔΕΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ.

Ἀμερικανική τις ἐφημερίς διηγείται ὅτι ἐσχάτως ἐκηδεύετο ἐν Λίτλχαμπτων πρόσωπον λίαν παράδοξον.

Ἡ πολυτέλεια τῆς κηδείας, ἡ πολυάριθμος ἀκολουθία συγγενῶν καὶ φίλων ἐπιβίαι ὄντων εἰς ἀμάξια χρυσοποικίλους, οἱ πολλοὶ συμπαρολουθοῦντες ὑπηρεταί, ἀπεδείκνυον ὅτι μέχρι κηδεύεται πρόσωπον, σοβαρὰ τις ἐπισιμότης. Οὐδεὶς ποτε ἦτο δυνατόν νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ὁ μετὰ τοσούτης πομπῆς καὶ παρατάξεως κηδεύομενος ἦτο... μία φώκαινα μήκουσ ἐνός μέτρου καὶ ὀγδοήκοντα ἐκτοστών.

Ἴδου ἡ λύσις τοῦ ἀκαταλήπτου τούτου γράφου.

Ὁ βαρωνέτος Σὺρ Γεώργιος Γουλιέλμος Κόλυς, καταστάς ἐκατομμυριούχος, συνεπεία τοῦ θανάτου τοῦ θεοῦ του Δουκὸς Ρ., ὃν ἐκληρονόμησεν, ὑπεχρεούτο ἐκ τινος ρήτρας τῆς διαθήκης νὰ συζευχθῆ ἀνεψιάν τινα τοῦ Δουκὸς θεοῦ του, ζῶσαν ἐν Σιγγαπόρῃ.

Ὁ κληρονόμος εἶπευσε παρὰ τῆ μελλονύμφου του, ἥτις ὑπέδειξε αὐτὸν ἐγκαρδίως· εὗρε δ' αὐτὴν ὡραίαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἠράσθη αὐτῆς ἐμμανῶς. Ἀπερασσθῆ λοιπὸν νὰ τελεσθῶσιν οἱ γάμοι ἐν Ἀγγλίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο οἱ μελλονύμφοι ἐπεβιβάσθησαν πάραυτα εἰς τὸ ἀτμόπλοιον «Γουεστμίνστερ».

Παρὰ τὴν Κεϋλάνην μεγάλη ἐξερράγη τρικυμία. Τὸ «Γουεστμίνστερ», προσέκρουσε κατὰ τινος σκοπέλου, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ εὗρε τὸν θάνατον ἐν τοῖς ἐξηγριωμένοις τοῦ Ὠκεανοῦ κύμασι. Μόνοι οἱ δύο μελλονύμφοι κατάρθωσαν, δραττόμενοι σανίδος τινος, νὰ διαφύγῃσι τὸν ὄλεθρον.

Μετὰ δύο ἡμέρας ἐν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Peninsular Steamoriental Companie (ἀτμοπλοϊκῆς ἀνατολικῆς ἐταιρίας τῆς χερσονή-

σου), λειψόμενον ἐκ τῆς καταστροφῆς, εὗρε μόνον λείψανον τοῦ «Γουεστμίνστερ» τὸν Γουλιέλμον Κόλυς, ἐχόμενον τῆς σανίδος του. Ὁ βαρωνέτος διὰ βλακώδους βλέμματος παρατήρει τὰς ἀδύσσοις τῶν θαλασσῶν καὶ περὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐφαίνετο μεριμνῶν. Ἠναγκάσθησαν νὰ ἀποσπᾶσιν αὐτὸν βίβλιν ἐκ τῶν κυμάτων.

«Ἐ! λοιπὸν, πιστεύετε νῦν ἀδιστακτως εἰς τὴν μετεμψύχωσιν; ἔλεγεν ἠλιθίως ἀτενίζων τοὺς σωτήρας του. Ἐκείνη εἶπαι ἐκεῖ... εἰς τὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ... εἶναι ἡ βασίλισσα τῶν ἰχθύων.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ μὲν μελλονύμφος του εἶχε πρὸ ὀλίγων ὥρων πνιγῆ, ὁ δὲ βαρωνέτος παρεφρόνησε, μὴ δυναθεῖς ν' ἀνθέξῃ ἐπὶ τῇ στερήσει τῆς.

Ὁ Γουλιέλμος Κόλυς εἰς μάτην ἐνοσηλεύθη ὑπὸ τῶν δικημοτέρων ἰατρῶν τῶν τριῶν βασιλείων. Ἡ παραφροσύνη του ἐξηκολούθει. Καὶ δὴ ἐπιβὰς τοῦ ἑαυτοῦ yacht διετέρχε τὰς θαλάσσας τῶν πέντε ἡπείρων ἀλιεύων ἀενάως, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι νὰ εὕρῃ εἰς τὰ βάθη τῶν θαλασσῶν τὴν ἐρωμένην του, τὴν βασίλισσαν τῶν ἰχθύων. Ἐλεγε δὲ σοβαρῶς πρὸς τοὺς φίλους του ὅτι εὐχαρίστως θὰ τῇ κατεσκευάζε τεχνητὴν λίμνην περιέχουσαν ὕδωρ θαλάσσιον, ὅπως καθ' ἐκάστην τὴν βλέπῃ.

Ἡ ἀτυχὴς μελλονύμφος εἶχε τὴν συνήθειαν νὰ παίξῃ Ἰνδικὸν τινα χορὸν διὰ τῆς κιθάρας. Ὁ Κόλυς ἠγόρασε κιθάραν καὶ ἀλιεύων ἐπαίξε τὸν χορὸν ἐκεῖνον, ὅπως ἐλύση τὴν βασίλισσαν τῶν ἰχθύων.

Καὶ ἠλίευσεν ἰχθύς ἀπείρους· ἀλλ' ἐκάστοτε ἐρριπτεν αὐτοῦς αὖθις εἰς τὴν θάλασσαν, λέγων ὅτι ἡ βασίλισσα αὐτῶν δὲν εὗρέθη εἰσέτι.

Ἡμέραν τινα ἐξυπνήσας, εἶπεν ὅτι εἶδε καταναρ ὅτι ἡ ἐρωμένη του ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἰνδικῇ

θάλασση. Αὐθωρεὶ ἀπέπλευσεν εἰς Σιγγαπόρην. Μετὰ δύο μῆνας τὸ yacht ἐφθάσεν εἰς τὸν κόλπον τῆς Βεγγάλης. Ἐκεῖ πρωίαν τινα ὁ ἦλιος ἀνέτειλε τηλαυγῆς, ὁ ὠκεανὸς ἦτο γαλήνιος ὡς καθρέπτῃς.

— Τὰ δίκτυα εἰς τὴν θάλασσαν! ἐφώνησεν ὁ Κόλυς.

Καὶ λαβῶν τὴν κιθάραν του, ἐτόνισε τὸν Ἰνδικὸν χορὸν.

— Ἐκεῖ! ἐφώνησεν αἶφνης, τείνων τὴν χεῖρα, ὅπως δειξῆ ἰχθύν, ὃν οὐδεὶς ἐβλεπεν... Ἐκεῖ! νά! ἴδου ἡ βασίλισσα τῶν ἰχθύων! Ἐ! πόσον ὡραία εἶναι!

Οἱ ναῦται παρετήρουν εἰς μάτην πρὸς τὸ ὑποδειχθὲν μέρος.

— Ἴδού! ἴδέτε! ἐξηκολούθησεν ὁ παράφρων μετὰ φωνῆς πνιγῆρας. Ἐχει τὰ λέπη χρυσᾶ, τὰ πετερόγια ἀργυρᾶ, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀδαμαντίνους... Ἄ!... φεύγει!... Ἐλθέ, φίλη μου...

Καὶ ἐρρίπη εἰς τὴν θάλασσαν. Θέαμα φοβερὸν ἐπαρουσιάσθη τότε! Φώκαινά τις ἐρρίπη κατὰ τοῦ βαρωνέτου καὶ τῷ ἀφῆρσεν ἓνα τῶν βραχιόνων του διὰ τοῦ πρώτου δηγμοῦ. Εἶτα δὲν ἐφάνη πλέον τίποτε! ὁ βαρωνέτος κατεβροχίσθη ὑπὸ τοῦ θηρίου. Ἄλλ' οἱ ναῦται ἐφόνευσαν τὴν φώκαιναν, ὅπως οὕτω τηρήσωσι τὰ λείψανα τοῦ ἀπολεσθέντος βαρωνέτου.

Ἡ φώκαινα αὕτη ἐκηδεύετο, ὡς προέφημεν, μετ' ἐκκεντρικότητος ὄλως ἀγγλικῆς ἐν Λίτλχαμπτων!!!

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Χρησιμωτάτη πορηρία. — Πειρατικὸν τι πλοῖον κατεδίωκεν ἕτερον ἐμπορικὸν, κατεστυνόμενον εἰς Μασσαλίαν. Ἐπλητίασε δ' αὐτὸ τόσον, ὥστε ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ πλήρωμα ἐνάησαν ἄτι οὐδεμία ἐναπέμεναν αὐτοῖς σωτηρία.

Διέταξε τότε ὁ πλοίαρχος, ὅπως ἅπαν τὸ πλήρωμα κρυβῆ εἰς τὸ κοίλωμα τοῦ πλοίου, μείνῃ δὲ εἰς καὶ μόνος ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, εἰς ὃν ἔδωκε τὰς δεύσας ὀδηγίας.

Τὸ πειρατικὸν πλοῖον ἐπλησίασεν ἐν τούτοις εἰς ἀπόστασιν, καθ' ἣν ἤκούετο εἰκρινῶς ἡ φωνή. Ὁ ἐναπομείνας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἀναπετανύει τὴν σημαίαν τοῦ κινδύνου, καὶ διὰ γοερῶν κραυγῶν επικαλεῖται βοήθειαν.

— Τί βοήθειαν κραυγάζεις; ἐφώνησεν ὁ τοῦ πειρατικὸ πλοίου ἀρχηγός. Τί τρέχει;

— Ὡ! σώσατέ με, κύριε, εἶπεν ὁ ἕτερος. Ἄνευ ὑμῶν θ' ἀπολεσθῶ. Ἐρχόμεθα ἐκ Τύνιδος, ἐνθα ἐπιπολαεῖ ἡ πανώλη. Τὸ πλήρωμα καὶ ὁ πλοίαρχος προσβλήθησαν ὑπὸ τῆς ἀσθενείας καὶ σχεδὸν πνεοῦσι τὰ λοιπὰ ὑπὸ τὸ κατὰστρομα. Μόνος ἐγὼ ἔμεινα μέχρι τοῦδε ὑγιεῖς καὶ ἂν μείνω ὀλίγον εἰσέτι ἐνταῦθα, πιθανὸν νὰ προσκληθῶ καὶ ἐγώ. Σώσατέ με, πρὸ Θεοῦ!

— Εἰς τὸν διάβολον, σὺ καὶ τὸ πλοῖόν σου, ἀπήνησεν ὁ πειρατής. Καὶ ἐκατομμύρια χρυσοῦ ἂν ὑπῆρχον ἐν τῷ πλοίῳ, δὲν θὰ ἐπλησίιζον.

— Κύριε! ἀντεφώνησεν ὁ πονηρὸς, λάβετε ἅπαν τὸ πλοῖον, ἀλλὰ σώσατέ με!

— Μακρὰν! μακρὰν! διέταξεν ὁ πειρατὴς τὸν πηδαλιούχον.

Καὶ τὸ μὲν πειρατικὸν πλοῖον ἔφυγε τάχιστα, τὸ δ' ἐμπορικὸν ἐξηκολούθησεν ἀνέτως τὸν εἰς Μασσαλίαν πλοῦν του.

Κριτικὴ ἐξ οἴνου. — Ὁ διάσημος κριτικὸς Ἰωάννης Β., συνεχῶς μεθυσκόμενος καθὲ φιλινός, μετέβη ποτὲ νὰ ἐπισκεφθῆ τὸ British Museum ἐν Λονδίῳ. Εἰσῆλθεν ὅμως ἐν στιγμῇ μέθης.

Πρῶτον ἀντικείμενον ὅπερ συνήτησεν εἰς τὴν εἴσοδον, ἦτο εἰς μέγας καθρέπτῃς. Ἐν

τῆ μέτῃ του ἐξέλαθεν αὐτὸν ὡς εἰκόνα, ἐαυτὸν δὲ ὡς τὸ πρῖστον πρόσωπον.

Ἐξαγαγὼν πάραυτα τὸ σημειωματάρειόν του, ἔγραψε τὰδε·

α Θάλαμος τῆς εἰσόδου.—Εἰκὼν παριστῶσα μεθύσον. Δὲν φέρει τὸ ὄνομα τοῦ ζωγράφου.—Χαρακτηριστικὴ ἡ εἰκὼν καὶ ὁμοιότηθαι.

Τὴν ἐπιούσῃ ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὀλίγας γραμμὰς περὶ α τῆς εἰκόνας τοῦ μεθύσου, τῆς μὴ φερούσης ὄνομα ζωγράφου!

Φονικοὶ ἀσπασμοί.—Πρό τινος ἐν Γαλλίᾳ παρετήρησε κύριός τις ὅτι τὰ τρία τέκνα του ἔφθινον, πάσχοντα ἐκ διαλητηριάσεως. Οὐτε αὐτὸς οὔτε οἱ ἰατροὶ ἠδυνήθησαν νὰ νοήσωσι πόθεν προήρχετο ἡ δηλητηρίασις αὐτῆ. Μετὰ πολλὰ ὁμως ἐρεύνας ἀνεκαλύφθη τυχαίως κόνις ἐρυθρὰ ἐπὶ τοῦ νιπτήρος τῆς παιδαγωγοῦ τῶν παιδίων. Ἐρωτηθεῖσα αὐτὴ τί ἐχρησίμευσεν ἡ κόνις ἐκείνη, ἀπήντησεν ὅτι δι' αὐτῆς ἐμβάφει τὰ χεῖλη τῆς, ὅπως καθίστανται ροδόχροα. Ἡ κόνις ἐξετασθεῖσα χημικῶς, εὗρεθη ὅτι περιείχε δριμύτατον δηλητήριον.

Τὰ παιδιά ἐδηλητηριάζοντο οὕτω καθ' ἐκάστην, διότι ἤτπάζοντο τὴν παιδαγωγὸν, ἢ διότι αὐτὴ τὰ ἤτπάζετο!

Τί δὲν κάμνουσιν αἱ γυναῖκες χάριν τῆς ὀφθαλμολογίας!

Ἰδέα πρωτότυπος.—Σδηροουργός τις ἐφόνευσεν ἐν τινὶ χωρίῳ τῆς Ἀγγλίας συγχωρικόν του. Ὁ σιδηροουργός εἰσῆλθον πάραυτα εἰς δίκην καὶ κατεδικάσθη εἰς θάνατον. Ἀλλ' οἱ πρόκριτοι τοῦ χωρίου, νομίζοντες ὅτι διὰ παρακλήσεων ἠδύναντο νὰ σώσωσιν αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἀγχόνης, μετέβησαν ἐν σώματι πρὸς τὸν Δικαστὴν καὶ παρεκάλουν αὐτὸν νὰ τὸν ἀθώωσῃ, καθόσον ἦτο λίαν χρήσιμος εἰς τὸ χω-

ρίον, μὴ ὑπάρχοντος ἐν αὐτῷ ἑτέρου σιδηροουργοῦ.

— Ἀλλὰ πῶς λοιπὸν τότε θὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ Δικαιοσύνη; ἠρώτησεν ὁ δικαστὴς γελῶν.

— Κύριε, ἀπήντησεν εἰς τῶν παρακαλούντων, ὑπάρχουσιν ἐν τῷ χωρίῳ δύο ὑφανταί, κρμάσατε τὸν ἕνα.

Ὁ Δικαστὴς ἠναγκάσθη τότε νὰ διπλασιάσῃ τὸ γελωτὰ του.

Βασιλεὺς καὶ Διδάσκαλος.—Ὁ βασιλεὺς Κάρολος Β' ἐπισκέυθη τὸν Δρα. Ρούσβυ, διδάσκαλον, ὃν ἠγάπα καὶ ἐσεβέτο.

Ὅταν ὁ Βασιλεὺς εἰσῆλθεν εἰς τὸ σχολεῖον, ἀπεῖλε τὸν πλὸν τοῦ. Ὁ διδάσκαλος ὁμως, ὅστις ἐφόρει τὸν ἰδικόν του, δὲν ἔπραξε τὸ αὐτὸ, οὐδὲ προσπνέθη ὡς ἔχων ἐνώπιόν του μίαν μεγαλειότητα. Ὁ Βασιλεὺς δὲν παρεπονέθη διὰ τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὸς ὁ Ρούσβυ εἶπεν εἰς τὴν Α. Μ.

— Ἐλπίζω ὅτι ἡ Υ. Μ. θέλει συγχωρήσει τὴν κατὰ τὸ φαινόμενον ἀγένειάν μου. Ἀλλ' ἂν οἱ μαθηταί μου ἐμάνθανον ὅτι ὑπάρχει ἐν τῷ κόσμῳ ἄνθρωπος ἀνώτερος τοῦ διδασκάλου των, δὲν θὰ μ' ἐσεβόντο πλέον, ἐγὼ δὲ θὰ ἠδυνάτουμ νὰ διευθύνω αὐτούς.

Ὁ Βασιλεὺς ἐγέλασε καὶ εἶπεν αὐτῷ ὅτι εἶχε δίκαιον.

Λυπηρὸν δέμα.—Ἀγύρτης τις Ἰρλανδοῦς, Μαχῶνυ καλούμενος, σχηματίζειν εἰαίριαν, ἣτις οὐδὲν ἄλλο ἔπραττεν ἢ ν' ἀπάγῃ παιδάς κατὰ τὴν περιουσίαν τῆς. Μεταξὺ τῶν ἑταίρων ἐπρώτεως νεῶνίς τις, Λυδία Κόνιγγαμ καλουμένη, ἣν ὁ ρηθεὶς ἀγύρτης εἶχεν ὑποκλέψει κατὰ τὰ περίχωρα τοῦ Μάντσεστερ ἐν τῇ τρυφερᾷ ἡλικίᾳ τῶν ὀκτώ ετών.

Ἡ Λυδία μετὰ δωδεκαετῆ ἀκροβατικῆς γυμναστικῆς κατέστη ἰσχυρὰ καὶ νευρώς. Ὁ κύριός τῆς ἐνέδυσεν αὐτὴν ἰδιοτρόπως ὡς ἀμαζῶνα, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὴν νὰ θλά λίθους ἐπὶ

τῆς κοιλίας του· ἀλλ' ἡ ἐξειδικιασμένη τῆς Λυδίας ἰκανότης συνίστατο ἰδίως εἰς τὸ τιθασεύειν καὶ ἐκγυμνάζειν ὄφεις. Ὁ ἀγύρτης πρότινος εἶδε παράστασιν τινα ἐν τοῖς πεοιχώροις τοῦ Μάντσεστερ, ἔσθ' ἐπὶ δωδεκαετίας δὲν εἶχε μεταβῆ. Ἀμα τῇ ἐνάξει τῆς παραστάσεως, φωνὴ ἐκπληξέως ἠκούσθη ἐκ τινος γωνίας τοῦ παραπήγματος, ἐν ᾧ εἰδίδετο ἡ παράστασις.

Προβεβηκῶς τῇ ἡλικίᾳ ἀνὴρ πλησιαζέει τὸν Μαχῶνυ καὶ λέγει αὐτῷ.

— Εἰσθε βέβαιος ὅτι ἡ νεῆνις ἐκείνη εἶναι ἀμαζῶν;

— Μάλιστα, κύριε.

Ἡ Λυδία ἠτένιζε τὸν γέροντα ἐκείνον μετὰ πολλοῦ τοῦ ἐνδιαφέροντος.

Ἡ παράστασις ἐξηκολούθησεν, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης Μαχῶνυ ἠσθάνθη ὅτι ἡ ἀμαζῶν συνέτριβε τοὺς λίθους διὰ τῆς σφύρας τῆς, πλήττουσα τὴν κοιλίαν του πλείονος τοῦ δέοντος.

Ἦρξάτο μετὰ τοῦτο τὸ γυμνάσιον τῶν ὄφεων. Ἡ Λυδία ἐπαρουσίασεν ὑπερμεγέθη ὄφιν βόαν, ὅστις περιέζωσεν ὀλόκληρον τὸ σῶμά τῆς. Αἶφνης ἡ Λυδία ἐξέβαλε συριγμόν, ὃ δὲ ὄφιν βόας, ἐκτυλιχθεὶς ἀπὸ τοῦ σώματός τῆς, ἔδραμε μετὰ θαυμαστῆς ταχύτητος καὶ περιέζωσε τὸ σῶμα τοῦ Μαχῶνυ, ὅστις ὠχρίασεν...

Οἱ θεαταὶ ἐζητωκραύγασαν ἐνθουσιωδῶς, ἀγνοῦντες περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ἡ Λυδία, ἀκίνητος, ἐξέβαλε καὶ δεύτερον συριγμόν. Τὴν φορὰν ταύτην ὁ ὄφιν βόας συνέθλιψε τόσον στερεῶς τὸν Μαχῶνυ, ὥστε ἔτριξαν τὰ ὀστά του, τὰ ὀπλῆ συνέτριβησαν ὡς ξυλάνθρακες.

Ἡ ἀμαζῶν, στραφεῖσα τότε πρὸς τὸ πλῆθος, καὶ ἀποτεινομένη πρὸς τὸν γέροντα τὸν περὶ αὐτῆς ἐρωτήσαντα,

— Ἐρρίκε Κόνιγγαμ! εἶπε.

— Πάρεμι!, ἀπήντησεν ὁ γέρον.

— Σᾶς ἀνεγνώρισα πάραυτα, εἶπεν ἡ Λυ-

δία, εἰσθε ὁ πατήρ μου· περιμένετε με εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Ἀστέρου, καὶ μετ' ὀλίγον ἔσομαι πλησίον σας.

Ἐν τούτοις τὸ κοινὸν ἤρξατο φεύγον μετὰ σπουδῆς, ἐντρομον, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ὁ ὄφιν βόας ἤρξατο καταβροχθίζων τὸν Μαχῶνυ.

Ὡς οἱ ἀναγκῶνται ἐνόησαν, ἡ Λυδία, θέλουσα νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἀπαγωγέα αὐτῆς, ὅστις εἶχεν ἀρπάσει αὐτὴν ἀπὸ τῆς ἀγκάλης τῆς οἰκογενείας τῆς, ἔσχε τὴν ὑπομονὴν νὰ ἐκγυμνάσῃ τὸν ὄφιν βόαν καὶ νὰ διδάξῃ αὐτὸν πῶς ν' ἀποκτείνῃ τὸν Ἰωάννην Μαχῶνυ, περιέμενε δὲ καιροφυλακτοῦτα τὴν κατὰ τὴν ἄλλῃ ὄφιν, ὅπως πραγματώτῃ τὰ σχέδιά τῆς, καὶ ὡς τοιαύτην ἐξελεξάτο τὴν στιγμὴν, καθ' ἣν ἐπανέβλεπε τὸν πατέρα τῆς ἐν τῇ πατρίδι τῆς.

Βάρβαρος κερδοσκοπία.—Ἡ ἀστυνομία τοῦ Λονδίνου ἀνεκάλυψε πρό τινος ἔστιν παλαιὰ οἰκία ἐργοστάσιον ἐξαμβλώσεως, ἐνῶ συντρέθεντο αἱ κνήμαι μικρῶν παιδίων, παρεμορφοῦτο τὸ πρόσωπον αὐτῶν, ἐστραγγαλιζόντο οἱ βραχίονές των κτλ. καὶ ταῦτα πάντα κατ' ἄτην τῶν γονέων των, οἵτινες μετεχειρίζοντο αὐτὰ πρὸς ἐπαίτιαν. Τριάκοντα σελινίων ἐτιμάτο ἡ θλάσις μιᾶς κνήμης, δύο δὲ λιρῶν, ἂν τὸ βρέφος δὲν εἶχε συμπληρώσει τὸν δωδέκατον τῆς ἡλικίας του μῆνα. Πρὸς παραμόρφωσιν προσώπου ἐζητοῦντο τέσσαρες λίραι, καὶ οὕτω καθ' ἐξῆς καθ' ὀρισμένην διατήρησιν. Κατ' ἔτος ἐξήρχετο ἀπὸ τοῦ καταστήματος τούτου στρατιὰ ὅλη ἑτυπλῶν, χωλῶν, παραλυτικῶν, μέχρι καὶ γυναικῶν ψευδεγκύων.

Περὶ τὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι οἱ κύριοι τοῦ ἐργοστασίου καὶ δωδεκάς ὑπαλλήλων των εἰσῆχθησαν εἰς δίκην.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ τύψις μου.

ὦ! ἄλλοτ' ἰκετευτικῶς μ' ἠτένιζεν ἐκείνη,
καὶ λόγους μοὶ ἀπέτεινε γλυκεῖς καὶ μελιχίους.
Ἔρωσ φλογώδης τὴν ψυχὴν τῆς κίρῃς συσκίπτει.
Ἐνῶ ἐγὼ τὴν ἔφευγον, λόγους ζητῶν μυρίους.

Ἄν ἠσθάνομην ἔρωτα! Ἠγάπων τότε ἄλλαν!
Κ' ἦτον ἡ ἄλλη δι' ἐμὲ θρησκεία καὶ θεότης.
καὶ ἐθεώρουν τὴν ἄβραν τῆς ἄλλης μου ἀγκάλῃν
Ὡς τῆς γῆς ταύτης τὴν ἑδέμ... ὦ! τάλαινα
[βοῆς!]

Εἰς πόσας περιπλέκεσαι παγίδας! Ἡ καρδιά
εἶναι ὁ πρῶτός σου ἐχθρὸς ὁ εἰς οὐτάς σε σύρων.
Μ' ἠγάπα ἡ περιπαθὴς καὶ τρυφερὰ Λουκία,
Ἐνῶ ἐγὼ ἐλάτρευον κόρην ψευδῆ ὄνειρων!

Ἡ πρώτη μ' ὀφθαλμοῦς ὕγραυς, μ' ἄβρον καὶ
[πάλλον στῆθος]

Ἐζήτηε μίαν λέξιν μου, μίαν ν' ἀκούσῃ μόνον.
Κ' ἐγὼ ἐβάδιζον ἐμπρὸς μ' ἀλλόφρον τότε ἦθος...
ὦ! τὴν ζωὴν ἐλάκτιζον, καὶ ἐζήτουν τί; τὸν
[πόνον!]

Ἐζήτουν τῶν ὀνειρῶν μου τὴν θελκτικὴν παρ-
[θένον,

καὶ αὕτη μὲ ἠγάπησε καθὼς γυνὴ ἐράται,
Μ' ἠγάπησεν ἐπὶ στιγμὴν μὲ ὄμμα δακρυσμῆνον,
Ἄλλ' εἶτα μ' ἐλησμόνησε... πᾶς τῆς παλμὸς
[κοιμάται.

Τῆς πρώτης ἕκαιε δεινῶς ὁ ἔρωσ τὴν καρδίαν.
Ἄιτνης κρατῆρ τὸ στῆθος τῆς ἐγένετο τὸ πάλλον.
ὦ πόσον μοὶ προσέφερεν ἡ τάλαινα λατρείαν!
Ἄλλ' εἰς τῆς τρικυμίας τῆς ἐκώφευον τὸν σάλον.

Τῶν ἠραιστειῶν ὁ κρατῆρ, ἀφοῦ παντοῦ τοξεύσει,
Μετὰ μανίας φοβερᾶς πυρὸς παμφάγον κύμα,
Ἔλεος σιγᾶ καὶ κέρει του τὴν λάβαν θά σωρεύσει,
Τότε σιγῇ καὶ νέκρωσις, τότε σποδὸς καὶ μνήμα!

Ὄτω συνέβη κ' εἰς αὐτὴν! Ἔρωσ φλογώδης,
[πόθοι,

Κατέβαλον τὸ στῆθος τῆς, ἀπηύδῃσεν ἔρωσ,
Ἡ καιοῦσα καρδία τῆς ἐν τέλει ἑτεροώθη,
καὶ ἐβλεπε τὸν οὐρανόν, μηδὲν, μηδὲν ὄρωσα!

Κ' ἐγὼ ἤμην ὁ δῆμιος τῶν φλογερῶν τῆς πόθων,
Ἡ ἀπαισία ἀφορμὴ τῆς τόσῃς τῆς ὁδύης,
καὶ τώρα... ἀκρωμένος τοῦ κύματος τὸ ρόθον,
Μημίζ' ὅτι παράπονον καὶ γόος εἶν' ἐκείνης...

ΛΥΣΙΣ

Τοῦ ἐν τῷ Ε' φ' ἄλλ. αἰνίγματος.
Ἀνάλιος

Λύσις τοῦ προβλήματος.

Γεμίζομεν δις τὸ μέτρον τῶν 3 ὀκ. καὶ χύνομεν αὐτὸ εἰς τὸ τῶν 7. Εἶτα γεμίζομεν αὐθις αὐτὸ καὶ χύνομεν 1 ὀκάν εἰς τὸ τῶν 7. Τὸ τῶν 7 κενούμεν χύνοντες αὐτὸ εἰς τὸν ἀσκόν. Τὰς ἐναπομεινάσας 2 ὀκ. εἰς τὸ τῶν 3 χύνομεν ἐκ νέου εἰς τὸ τῶν 7. Πληροῦμεν ἔπειτα τὸ τῶν τριῶν καὶ χύνομεν αὐτὸ εἰς τὸ τῶν 7. Ὄτω θὲ ἔχωμεν 5 ὀκάδας εἰς τὸν ἀσκόν καὶ 5 εἰς τὸ μέτρον τῶν 7.

Τὴν λύσιν τοῦ προβλήματος ἐπέστειλεν ἡμῖν ὁ ἐνταῦθα κ. Δ. Πλέσσας, εἶτα δὲ καὶ οἱ ἐν Πόρτ-Σαϊδ κκ. Ἄγγελος Ραζῆς καὶ Σ. Κατραβᾶς.

Λύσις τοῦ Γρίφου

Ὁ σιληνίτης ἐστὶν ὀρυκτιόν

Λογόγριφος.

Εἶδον εἰμὴ κράμα κράντικτιελ εἰπεῖν.

ΑΙΝΙΓΜΑ ΣΤ'.

Ὅποταρ μ' ἔχῃς δὲν θὰ λυπῆσαι,
Ἐθθυμος τότε, φίλε, θὰ ᾄσαι.
Ἄν ὄμως αἴφνης καὶ ἀπολέσω
Τὴν κεφαλὴν μου, βέβαιος ἔσο
Ὅπλον πῶς γίνομαι ἱερῶν
Κ' ἴσομαι ὁ τρέμος γερόντων, γίω